11.07.2020 г. / 14:11:47

Вяра

За прекия път към рая - душевната чистота, целомъдрието и девството

„**Н**ежененият се грижи за Господни работи - как да угоди Господу; а жененият се грижи за световни работи - как да угоди на жената.“

(1 Коринт. 7:32,33)

„**П**о това време в Икония живеела една прекрасна осемнадесетгодишна девица, на име Текла, дъщеря на Теоклия, от знатен и славен род. Тя била сгодена за Фамир, един от най-знатните младежи в града, отличаващ се с богатството и с красотата си. Като видяла чудесата, извършени от апостолите, Текла заедно с другите внимателно слушала техните беседи в дома на Онисифор. Семето на Словото Божие паднало на добра почва; по действието на Светия Дух то се вкоренило дълбоко в сърцето на Текла и поникнало: тя повярвала в Сина Божий, обикнала Го и се прилепила към Него с цялата си душа. А апостол Павел, по внушение свише, започнал да беседва за девството и целомъдрието; между другото той казал, че девойка, която пази девството си заради любовта си към Христа, е подобна на ангелите, тя е невеста на Христа, а Христос е неин Жених, Който ще я въведе в Своя небесен чертог. Свети Павел говорил много за това и подбудил Текла да съхрани девството си, така че тогава светата девица твърдо решила да остави годеника си, да презре всички сладости на този свят и в чистота да служи на Христа до самата си кончина. И така, мъдрата девица станала невеста на Небесния Жених и Го последвала с пламенна любов; устремена към нетленния си Жених, тя се топяла като восък, така че върху нея се сбъднало изреченото

от Давид: “сърцето ми стана като восък, разтопи се в моята вътрешност”. Света Текла била така възхитена от Павловата беседа, че три дни и три нощи съвсем забравила и храна, и вода, и телесен покой. Както някога Мария, като седнала при нозете на Иисуса мислела единствено за Бога, така и Текла се хранела единствено със словото Му, тъй като в Свещеното Писание е казано: “не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божии уста”. А когато Теоклия узнала, че дъщеря е повярвала в Христа и прилежно слуша Словото Божие, дошла и с гняв насила я отвлякла от това душеполезно занимание, а светите проповедници укорила и като ги наругала, изтръгнала дъщеря си, вече Христова агница, от стадото Христово…

На въпроса, защо се гнуси от брака, светата отговорила:

- Моят Жених е Христос, Божият Син, свързала съм се с Него в духовен брак.

Князът започнал да я принуждава да се отрече от Христа и да се омъжи. А когато тя решително отказала, князът я осъдил на изяждане от зверовете, поради две вини: заради благочестието и заради целомъдрието - за това, че вярва в Христа и за това, че се е отказала от брак, бидейки млада и красива…

Света Текла била изведена като агне на заколение и застанала на мястото, където трябвало да я разкъсат зверовете. Когато пуснали зверовете, те започнали да обикалят около нея, но нито един не я докоснал, защото Бог заградил устата на зверовете, както някога в Данииловата яма. Всички зрители се изумили от това дивно явление: кръвожадните зверове оставили своята жестокост и станали кротки като овце; и някои от народа прославяли Бога, Когото изповядва Текла

07.10 по еретическия, †24 септември по православния календар - Св. първомъченица и равноапостолна Текла

„Девството, което побеждава света и укротява плътските страсти, не било известно на майката на всички Ева, защото на нея било казано от Бога: “с болки ще раждаш деца; и към мъжа си ще тегнеш”, а девството е свободно от това. То не повяхва от многото години, а всякога цъфти и украсява живота на девстващите. Девствеността е невеста Христова и влиза в небесния чертог на своя Жених.

С този честен и божествен дар - чистото девство - била украсена блажена Архелая, която направила себе си невеста на Христа и се показала като победителка на света. Тя живяла близо до Рим, в неголям и неизвестен манастир, каквито били манастирите в тези тежки за християните идолопоклоннически времена.“

19.06 по еретическия, † 06 юни по православния календар - Св. преподобномъченици Архелая, Текла и Сусана

„Царят се удивил на думите й, на необикновения й ум, но още повече бил поразен от ослепителната й красота и помислил, че тя е родена не от смъртни родители, а от тези богове, който той почитал.

Света великомъченица Екатерина Александрийска. Икона с житие. Византия. XIII век. Манастир "св. Екатерина" на п-ов Синай (Египет)

След като едва се съгласил да повярва, че девойка с такава неописуема красота може да бъде родена от земни човеци, той, поразен от красотата ѝ и без да откъсва от нея безсрамния си поглед, започнал да ѝ говори съблазнителни думи. А **светицата, проникайки в беззаконните му помисли, му казала:**

- Бесовете, които вие считате за богове, ви прелъстяват и ви увличат в безсмислени похоти; а аз се считам за прах и пепел; Бог ме е създал по Свой образ и подобие и ме е надарил с такава красота, за да се удивляват хората на премъдростта на Създателя, Който може на такова нищожно и тленно лице да дарува такава мъдрост и красота.“

07.12 по еретическия папски календар, † 24 ноември по православния календар - Св. великомъченица Екатерина

„- **Н**астана време за събиране на лозето, когато гроздовете се обрязват и се предлагат във вид на вино на царската трапеза. И няма нито едно силно царство или висок сан, които не се украсяват с кръвта на тези гроздове. Така и вие, клоните и гроздовете на сърцето ми, да бъдете готови за Господа. Девството приближава към Бога. Девството ни уподобява на ангели. То е майка на вечния живот, другарка на светинята, безопасен път към небето, господарка на радостта, вожд на чудотворната сила, топлина и венец на вярата, крепост и утвърждение на любовта. За нищо не бива да се стараем повече, за нищо повече да не се грижим, отколкото за пребъдване в непорочно девство. Но още по-славно е да умрем за девството си. Какво са измамните и суетни наслаждения на този свят, които, като се появят, причиняват временна радост, а като изчезнат - вечни страдания. Донасят кратковременен смях, за да поразят с вечен плач. Показват бързоувяхващи

цветове на удоволствията, за да донесат непреходни мъки. Обещават щастие в сегашния живот, за да предадат на вечни мъки в бъдещия. Заради всичко това, най-възлюбени девици, които до днес се подвизавахте заедно с мене в подвига на девството, продължавайте да пребъдвате в любовта на Господа, както и започнахте. За вас настъпиха дни на временен плач, за да се възрадвате и развеселите във вечността. Предавам ви на Светия Дух и вярвам, че Той ще ви опази чисти и непорочни. Не се старайте повече да видите плътското ми лице, но гледайте с духовните си очи моите дела и постъпки…

Когато царската заповед дошла до светата девица Васила, тя високо и безстрашно отговорила:

- Моят жених е Царят на царете, Христос, Синът Божий и освен Него не искам да знам друг, тленен, мъж.“

06.01 по еретическия, † 24 декември по църковния календар - Св. преподобномъченица Евгения

„Девството, на което преподобният бил строг пазител, той възхвалява и поставя над всички други добродетели, наричайки го царица, която всеки е длъжен да почита, макар и да не унижавал честното съпружество. В посланието си до Антоний схоластик той казва: “Пазещите своето девство се уподобяват на слънцето, живеещите в непорочно вдовство - на луната, а живеещите в честно съпружество - на звездите, подобно на казаното от апостол Павел: “един е блясъкът на слънцето, друг е блясъкът на месечината, друг е пък на звездите”.

17.02 по еретическия, † 04 февруари по църковния календар - Св. преподобни Исидор Пелусиотски

„Като се разгневил на Хрисант, Полемий затворил сина си

в мрачна и задушна тъмница и го подложил на лишения, като само вечер му давал по малко храна. Но блаженият Хрисант приемал своето затваряне и глада не като наказание, а като обучение в поста, безмълвието и в скромността на християнския живот и се радвал на своето тъмно и тясно жилище повече, отколкото на просторния и светъл палат.

Роднините разбрали, че такова наказание до нищо няма да доведе и казали на Полемий:

- Ако ти искаш да отвърнеш сина си от християнската вяра, по-добре го пусни на свобода и го обкръжи с удоволствия. Намери му някоя красива и умна девица и го ожени за нея; тогава той ще позабрави за християнството. А тъмницата и глада, с които сега го мъчиш, християните приемат по-скоро като слава и чест за себе си, а не като мъчение.

Полемий послушал съвета. Той наредил да приготвят разкошен палат, да украсят стените му отвътре със скъпи платове, да поставят в него разкошна спалня и всичко, което привлича към разкошен и разпуснат живот. След това Полемий извел сина си от неговия тъмен затвор, облякъл го в скъпи дрехи и го въвел в палата. После той избрал измежду своите робини най-красивите девойки и като ги облякъл в разкошни одежди, ги завел да живеят в палата при сина му. Паладий заповядал на девойките да се стараят по всякакъв начин да прелъстят Хрисант, за да падне в мрежите на плътската сладострастна любов и да се отвърне от Христа. На трапезата се предлагали в изобилие най-различни ястия и най-скъпи вина, а девойките пеели прелъстителни песни, танцували пред него, говорели безсрамни думи и с всички средства се стремели да уловят душата на блажения юноша в мрежата на сладострастието и плътските удоволствия.

Но младият Хрисант се отнасял към игрите и съблазните на тези девойки не като младеж, а като изпитан и мъдър мъж и

намирайки се сред мрежите, оставал неуловим. В тази борба той се показал като непобедим Христов воин. Той отказвал всякаква вкусна храна и услаждащи напитки; на девойките гледал като на отровни змии и избягвал всякакво общение с тях, като пребивавал непрестанно в молитва. Когато имал нужда от сън, лягал на земята, без да има дори завивка. Безсрамните думи на девойките пък считал за стрели и с щита на вярата ги отблъсквал от себе си, викайки към Бога:

- Застъпи се, Господи, в тъжбата с ония, които ме съдят, и обори борещите се с мене; вземи щит и броня и дигни се мен на помощ; кажи на душата ми: Аз съм твое спасение! (Пс. 34: 1-3). Кой може да надделее над тази борба, каквато дяволът повдигна срещу мене, ако не надделее и не победи Твоята десница? Прелъстява се този, който мисли само със своята собствена сила да победи плътската страст и да запази целомъдрие, ако пламъкът на плътта не бъде погасен от дъжда на Твоето милосърдие. Не може душата да достигне Твоите жилища, ако Ти Сам не я доведеш тук, защото плътската страст е като някакъв хитър и ловък звяр, който се крие в пустинята на житейската суета за погибел на човешките души, и ако някой успее да се спаси от неговите зъби, той е длъжен да благодари от цялата си душа на Господа - своя Спасител, защото само чрез Тебе ние се избавяме от тази смърт. Така с Твоята помощ и целомъдреният Иосиф е избягал, като от зъбите на кръвожаден звяр, от ръцете на блудницата - този Иосиф, за когото баща му, плачейки, говорел: “лют звяр го е изял” (Бит. 37:33). Защото наистина, жената на Потифар, като лют звяр го нападнала и подобно на някоя лъвица вкопчвала ноктите си в незлобивия агнец Иосиф, увличайки го към беззаконие (Бит. 39:12). Та и какво може да е по-люто от звяр, ако не дяволът и жената? Естествената плътска похот възбуждала младия Иосиф, а жената още повече я разпалвала: чрез играта на очите, скъпите дрехи, красотата на лицето,

богатството, властта и лъстивите думи тя увличала целомъдрения юноша към пагуба и смърт. И е дивно това, че той се избавил и не бил уловен от този звяр! Ненапразно неговият баща казал: “Стига (ми това), син ми Иосиф е още жив” (Бит. 45: 28), защото той избягнал голяма и неизбежна смърт, по-люта от тази, на която искали да го обрекат братята му; а той се избавил от тази смърт с Твоята всесилна помощ, о, Всесилни Боже, защото Ти си бил с него тогава! И сега аз смирено Те моля, дай ми Твоята помощ срещу тия зверове и змии, с които ме е затворил моят баща. И както спят омагьосаните змии, така да спят по време на моята молитва и тези нечестиви девици, та да не могат да възбудят в младото ми тяло плътското желание. Помогни ми, Спасителю мой, защото Теб Единствен познавам като истинския Бог, Който спасява вярващите в Него и им подава Своята непобедима помощ!

След тази молитва девойките, които били затворени заедно с Хрисант, изпаднали в такъв дълбок сън, че не можели нито сами да се събудят, нито да бъдат пробудени от когото и да е, докато не ги изнесли от палата. А когато ги изнесли оттук, те на часа се събудили. След като се нахранили, те отново влезли в палата при Хрисант, и пак отново били завладени от тежък непробуден сън. И така ставало всеки ден. Когато разказали за това на Полемий, той започнал да оплаква сина си, все едно че оплаква мъртвец. Тогава няколко приятели му казали:

- Твоят син се е научил да прави магии от християните и лесно е приспал тези девойки. Но ти го сгоди и го ожени за някоя образована и умна девица - и тя, дори и да не се е оженил по свое желание, като живее с него постоянно, ще успее да го доведе до плътско съвокупление със себе си и ще го отвърне от християнството.

Полемий отговорил:

- А къде ще намерим такава умна девица, която да може да смекчи ожесточеното сърце на Хрисант, да му подейства с увещания и да го върне към нашите закони?

Родниите му казали:

- Между девиците, които служат в храма на богиня Атина, има една млада девойка, на име Дария. Тя е много красива и умна, изучила е цялата философска мъдрост. Тя вече е на възраст за женене. И така - побързай да сгодиш сина си за нея, докато не я е взел някой друг.

Полемий се вслушал в този съвет и помолил родниите си да отидат при тази девица и като разкажат за младия Хрисант и за обръщането му към християнската вяра, да я уговорят да го прелъсти към брачно съжителство със себе си и да го отвърне от християнството. Девойката се съгласила да се омъжи за Хрисант и започнала да се приготвя със съблазнителни думи да склони към плътска любов своя жених и да го върне към почитането на римските богове.

След това тя била тържествено отведена в дома на Полемий. Притежаваща естествена красота, Дария била облечена в скъпи одежди и украсена с накити, а после я въвели в спалнята на Хрисант. Като останала там насаме с него, тя се опитвала с всевъзможни ласкави думи и с различни съблазнителни средства да привлече към себе си целомъдрения младеж. Но воинът Христов оставал твърд като диамант, непоколебим като стълп и неподвижен като планина, побеждавайки с любовта към Бога плътската любов и отблъсквайки с кръстното знамение насочените срещу себе си стрели на дявола. Въздъхвайки от дълбините на сърцето си, като призовал помощта на Светия Дух, Хрисант казал на девицата:

- Прекрасна девойко! Ако ти само заради кратковременното

съчетаване с мене - смъртния човек, си се облякла и украсила така и произнасяш толкова сладки думи, за да ме отвърнеш от доброволно избрания от мене живот, за да развратиш душата ми и за да привлечеш към себе си сърцето, което е изпълнено с друга любов, то колко повече ти приляга да се погрижиш да придобиеш благоволението и любовта на безсмъртния Цар - на Божия Син. И това е възможно за теб, ако ти го пожелаеш. Ако ти запазиш душата и тялото си в непорочност, и както сега украсяваш тялото си със скъпоценни накити, така украсиш сърцето си с добродетел, тогава ще имаш за свои приятели и ангелите, и апостолите, и мъчениците. А по тяхното застъпничество Сам Христос ще бъде твой Жених; и Той ще ти приготви на небето нетленен чертог, несравнимо по-прекрасен и по-светъл от земния и ще ти даде вечното райско веселие, ще направи безсмъртна твоята младост и ще впише името ти в книгата на живота...

След като Хрисант говорил още много в този дух, Дария накрая повярвала в Единия истински Бог - нашия Господ Иисус Христос. Тогава те двамата с Хрисант се споразумели, като останат пред хората съпрузи, да живеят като брат и сестра, пазейки в непорочност своето девство и пребивавайки в страх Господен. От това време нататък бащата на Хрисант - Полемий, дал пълна свобода на сина си заради мнимия му брак; защото той бил много радостен от женитбата, като не знаел за тайната уговорка между младите съпрузи. Той предоставил на сина си, като на единствен свой наследник, цялото си имущество. Скоро след това Полемий умрял, защото Бог устроил така, че светата двоица - Хрисант и Дария, които прекарвали в девство своето съпружество, да могат да Му служат още по-свободно.

Когато по този начин Хрисант станал напълно свободен в своя живот, той кръстил своята съпруга - девицата Дария. Тя бързо изучила Божественото Писание и християнските книги

и станала свята по своя живот и съвършена рабиня и невеста Христова. И не само за своето спасение се грижели Хрисант и Дария, но и за спасението на другите. Хрисант обръщал към Христа много мъже и увещавал младежите да водят девствен живот, а Дария довела при Христа много жени и девици, за да Му бъдат невести. Те се поселили в два отделни дома, устроени по подобие на манастирите. В единия дом Хрисант приемал младежи, които били презрели всички удоволствия на този свят и се посвещавали в чист живот на Бога, а в другия дом Дария приемала девици, пожелали да станат невести на Христа.“

01.04 по еретическия, † 19 март по православния календар - Св. мъченици Хрисант и Дария, и другите с тях

„**В**идял я Ликиний и разпалван от нечиста похот, заповядал на старшия си евнух, на име Венигн, да ѝ извести за неговата страст. Венигн разказал на Глафира, че царят, като оказва голяма чест, я е обикнал и иска да се види с нея и заповядал да се подготви да приеме царя. Но благочестивата девица, като имала у себе си страх Божий, се възмутила от това предложение и позорно прогонила евнуха, като го обвинила в безсрамие и беззаконност. Опасявайки се да не би да възбуди подозрение и ревност у царицата, Глафира разказала всичко и я замолила с такива думи:

- Заради Господа, Който е създал небето и земята, и от Когото ти се боиш, и на Когото вярно служи твоят брат Константин, не допускай моето девство да бъде накърнено от беззаконния развратник.

Като чула тези думи, царицата горещо обикнала Глафира заради нейното целомъдрие и Божий страх и започнала да замисля как да я укрие.“

09.05 по еретическия, † 26 април по църковния календар - Св. Василий, епископ Амасийски. Св. праведна Глафира

Великомъченици Екатерина и Ирина

„Веднъж, когато девицата седяла в стаята си, през отворения прозорец, обърнат на изток, влетял гълъб, който държал в клюна си малка клонка; положил я на масата и отлетял през прозореца. След час в стаята влетял орел с венец от различни цветя и като го сложил на масата, веднага отлетял. След това през другия прозорец влетял гарван, който държал в клюна си малка змия, сложил я на масата и отлетял.

Като видяла това, девицата заедно със своята възпитателка, се чудела и недоумявала какво предвещавало идването на тия птици? Когато дошъл учителят Апелиан, те му разказали за станалото. Апелиан бил таен християнин и притежавал дар на прозорливост. Като размислил за всичко, което се случило, той казал на Пенелопа:

- Знай, дъще моя, че гълъбът означава добрия ти нрав, твоята кротост, смирение и девическо целомъдрие. Маслинената клонка знаменува Божията благодат, която ще ти бъде дадена в кръщението. Реещият се високо орел изобразява царя и победителя и означава, че ти ще царуваш над страстите си и като се извисиш с богомислие, ще победиш невидимите врагове, както орелът побеждава птиците. А венецът от цветя е знак за въздаянието, което ще приемеш заради подвизите си от Царя Христос в небесното Му царство, където за теб е приготвен венецът на вечната слава. Гарванът със змията означава врага - дявола, който се опитва да ти донесе скръб, печал и гонение. Знай, девице, че великият Цар, който държи в Своя власт небето и земята, иска да те направи Своя невеста

и в Негово име ти ще претърпиш много страдания.

Докато слушала своя учител, девицата събирала в сърцето си думите му и в него малко по малко започнал да се разгаря огънят на Божествената любов…

Пенелопа се приближила към идолите и им рекла:

- Ако вие сте богове, ще ме чуете: баща ми иска да ме омъжи, а аз бих искала да запазя девството си, защото житейските грижи пречат да се служи с цялото сърце на Бога. Кажете: да встъпвам ли в брак, или не?

Немите идоли мълчали, защото били бездушни. Пенелопа ги заплюла и като се обърнала на изток, погледнала небесните висини и казала:

- Ако Ти си истинският Бог - Онзи, Когото проповядват християните, моля Те, кажи ми: трябва ли да взема мъж, или завинаги да остана девица?

Понеже било вечер, Пенелопа задрямала. Насън видяла Божий ангел да казва следното:

- Пенелопа! Отсега ще се наричаш не Пенелопа, а Ирина, защото за мнозина ще бъдеш убежище и тих пристан и чрез тебе ще се обърнат към Бога и ще се спасят душите на много хиляди човеци. Името ти ще бъде велико и дивно във вселената. Казаното от стареца Апелиан за птиците е истина, понеже Духът Божий говореше чрез неговите уста. Тази нощ при тебе ще дойде Божи човек на име Тимотей, наставен в християнското учение и приел свещенството от свети апостол Павел. Този човек разнася по църквите посланията на апостол Павел. Той ще те сподоби със свето кръщение и ще ти каже какво трябва да правиш.“

18.05 по еретическия, † 05 май по църковния

календар - Св. великомъченица Ирина

„**В** този град живеела една девойка християнка, на име Гликерия, дъщеря на Макарий, който преди бил римски антипат. Гликерия се преселила тук заедно с родителите си от Рим, а по-късно осиротяла

Тук тя повярвала в Христа и се присъединила към християните. Заедно с тях ежедневно посещавала Божия храм и се молела усърдно на Господ Иисус Христос и на неговата Пречиста Майка, към която хранила особено силна любов като към Майката на Сина Божий. Подражавайки на Нейното непорочно девство, Гликерия обрекла себе си за невеста на Господ Иисус Христос...“

26.05 по еретическия, † 13 май по църковния календар - Св. мъченици Гликерия и св. Лаодикий

„**Ц**арицата, като видяла младия монах, прекрасен на лице, но слаб от пост, се прелъстила от него, започнала да го съблазнява към прелюбодеяние и казала:

- Бъди ми послушен и ако си болен, аз ще те излекувам от болестта.

На тези думи на царицата блаженият Михаил отговорил така:

- Аз боледувам за греховете си; служа на моя Господ Иисус Христос и не искам да те слушам.

Царицата всякак принуждавала светеца към беззаконие, както някога в Египет жената на Потифар принуждавала Иосиф Прекрасни; но целомъдреният Михаил не се съгласявал на беззаконието, убеждавайки царицата така:

- Не мога да направя това, защото съм монах и съм дал обет

пред Бога до края на дните си непорочно да запазя чистотата на тялото си.

Но нечестивата жена, след като се убедила, че целомъдреният монах за нищо няма да поиска да се съгласи с беззаконната молба, се изпълнила със срам и гняв и заповядала да бият светеца с пръчки. След това тя изпратила монаха, като порицател на тяхната вяра, при техния цар, който в това време бил недалече от Иерусалим.

Царят разпитал светеца, заповядал да го развържат и го убеждавал да премине в мохамеданската вяра.

Но светецът казал на царя:

- Не мога да оставя моя Бог и да стана последовател на бяс...“

05.06 по еретическия, † 23 май по православния календар - Св. преподобномъченик Михаил Черноризец

„**К**нязът се обърнал към Теодора и казал:

- Ако ти, девойко, произхождаш от благороден и знатен род, тогава защо досега не си се омъжила?

Девицата отговорила:

- Аз се отрекох от брака, заради Христа; защото нашият Господ Иисус Христос, като дойде в света и се роди от Пречистата Приснодева Мария, ни освободи от тлението и ни обеща да ни дари живот вечен. И ето аз, като вярвам в Него, реших заради любовта си към Него да съхраня девството си чисто до самата си смърт.

Съдията, чувайки това, казал:

- Царете ни заповядаха да принуждаваме всички девици,

които желаят да съхранят чистотата си, да се поклонят на нашите богове. А ако вие не поискате да се поклоните на боговете, ще бъдете изпратени в блудилището.

Девицата отвърнала:

- Навярно ти разбираш, че Бог гледа преди всичко на желанието на сърцето. Бидейки Сърцеведец, Той знае всички наши помисли и зачита като дела нашите намерения. Моят Бог знае моето намерение - да съхраня в чистота девството си. Затова, дори ти и да заповядаш, както се хвалиш, да ме дадеш на блудниците, то това не ще бъде прелюбодеяние за моето тяло, а - насилие и страдание за мен. И ако ти отсечеш моята глава или - ръката, или крака ми, или насилствено ме лишиш от девството ми, с това няма да ме направиш блудница, а мъченица. Но знай, че моят Господар и Бог е силен да запази в чистота моето девство, ако пожелае...

светицата била отведена в тъмницата, а след три дни отново я довели на разпит. Когато най-сетне хегемонът се убедил, че тя няма да се отрече от светата християнска вяра, заповядал да я отведат в блудилището. Докато я водели натам, светата се молела на Господа:

- Христе Боже, Който укроти безсловесните зверове пред лицето на светата Твоя мъченица Текла, моля Те, укроти сега и словесните зверове - блудниците, които искат да оскверният чистотата на моето тяло. Ти, Боже, Който избави Сусана от ръцете на стареите прелюбодейци, спаси и мен, Твоята рабиня, от подобните на тях блудници! Не допускай да бъде осквернен храмът, който е посветен единствено на Тебе Единия! Ти, Който прогонваш от мен невидимите врагове, които тайно се опитват да похитят съкровището на девството ми, прогони и тези видими насилници, които като разбойници искат да отнемат моето богатство. Ела ми на помощ и ме защити, Господи, Боже мой, и с всемогъщата Си сила направи

така, че да изляза оттам чиста и до мен да не се и докоснат техните нечестиви ръце, за да прославя Твоето свято име!

09.06 по еретическия, † 27 май по православния календар - светите мъченици Теодора и Дидим

„**В** Александрия живеела една девица, на име Ипатия, която била дъщеря на философа Теон. Тя била вярваща и добродетелна жена и отличавайки се с християнска мъдрост, преживявала дните си в непорочност и чистота, пазейки девство. От младост тя била изучена от своя баща Теон във философията и дотолкова преуспяла в любомъдрието, че надминала всички философи, които живеели в това време, както съобщават за нея Сисиний, епископ Птолемаидски и Суида, който я прославя с много хвалебствия. Тя не пожелала да се омъжи, за да може безпрепятствено да се упражнява в любомъдрието и в изучаването на книгите, но най-вече пазела девството си поради любов към Христа. В Александрия отвсякъде се стичали всички любители на любомъдрието, за да видят премъдрата дева Ипатия и да чуят нейните разумни слова, така че тя била и учителка на мнозина. Тя била почитана от всички духовни и светски власти, а също и от народа, и мнозина прибягвали към нея, търсейки нейните мъдри съвети. Като желаела да примири епарха и патриарха, тя със смирение и кротост отишла и при двамата и с мъдри думи се опитвала да ги слони към мир...“

22.06 по еретическия, † 09 юни по православния календар - Св. Кирил, архиепископ Александрийски

„**П**реподобная была весьма красива лицом своим, так что, когда ей исполнилось двенадцать лет, многие славные князья просили отца Евфросинии отдать ее замуж за своих сыновей. Но отроковица ни в каком случае не соглашалась отдать себя в супружество земному смертному мужу, так как уневестила

себя бессмертному Жениху небесному, Господу Иисусу Христу, Сыну Божию. Все помышления преподобной были устремлены к Богу. Однако отец Евфросинии решил выдать ее в замужество за одного князя, хотя бы против воли ее. Когда Евфросиния узнала об этом, то тайно от всех ушла в женский монастырь к блаженной игумении княгине Романе и начала усердно просить постричь ее в образ иноческий. Блаженная же Романа долго не соглашалась на это, отчасти из-за юных лет Евфросинии, а отчасти из-за страха пред отцом ее; поэтому Романа советовала ей вступить в мирскую жизнь, говоря, что она еще столь юна и столь прекрасна лицом. Но увидав, что Евфросиния имела твёрдое намерение постричься для сохранения девства и приобретения Царства небесного, увидав также, что Евфросиния питала великую сердечную любовь ко Господу Иисусу Христу, Романа приказала бывшему в ее обители священнику постричь Предиславу и облечь ее в ангельский образ; при этом юной княжне было наречено имя Евфросинии… Спустя некоторое время преподобная Евфросиния начала упрашивать епископа полоцкого Илию дозволить ей поселиться в палатке, устроенной при великой престольной церкви в честь святой Софии (поступая так, блаженная Евфросиния подражала древним девам иерусалимским, в числе которых была и Пресвятая Дева Богородица; девы те жили вблизи Соломоновой церкви, в особых, устроенных при стене церковной, палатках. Епископ, видя ангельское житие и серафимскую любовь к Богу святой, не воспрепятствовал доброму желанию сердца ее. И пребывала святая, как ангел Божий, в палатке при церкви, постоянно, во все дни и ночи, молясь Богу и славословя Его. В свободное же от молитвы время она писала книги своими руками и продавала их; все деньги, вырученные таким образом, она раздавала нищим.“

05.06 по еретическия, † 23 май по православния

календар - Св. преподобна Ефросиния, игумения Полоцка

„- Християнският живот бива два вида - живот на монасите и на миряните. На миряните се благославя да встъпват в брак и да се хранят с месо; в това няма грях за тях, но при условие, че свято спазват другите Христови заповеди. Но на нас, които сме се отрекли от света и сме обещали да пребиваваме в девство, не ни прилича да встъпваме в брак, защото учителят на езичниците, апостол Павел, е казал: “Неженените се грижи за Господни работи - как да угоди Господу; а женените се грижи за световни работи - как да угоди на жената; и още: встъпващият в съпружество “добре прави”, а този, който не встъпва в съпружество “по-добре прави”. И така, като желаем да угодим на Единия наш Господ Иисус Христос, ние сме избрали по-добрия жизнен път - безбрачието. Ние не вкусваме и месо, но не защото го считаме за оскверняващо, а заради въздържанието. Павел казва: “Царството Божие не е ястие и питие, а правда и мир” и други добри дела, както и пост със святост.“

22.07 по еретическия, † 09 юли по православния календар - Св. Теодор, епископ Едески

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017